

24 maja 1928 r.

2

URZĄD PATENTOWY



B436 25/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 6609.

Kl. 70 c 5.

Gustaw Faber
(Kraków, Polska).

Kałamarz do tuszu.

Zgłoszono 26 lutego 1924 r.
Udzielono 22 grudnia 1926 r.

W celu napełnienia tuszem grafionu używane są rozmaite urządzenia, które jednak są niedogodne i nie pozwalają na całkowite spożytkowanie materiału.

Niniejszy wynalazek zapobiega powyższym wadom.

Kałamarz wykonany jest ze szkła o przekroju trójkąta, którego wierzchołek przedstawia małe rozszerzenie kuliste, a to w celu przyjęcia i możliwości spożytkowania drobnych nawet resztek tuszu.

Na załączonym rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia przekrój kałamara, a fig. 2 — widok z góry.

W górnej części zbiornika znajdują się trzy otwory a mianowicie: otwór 16 dla nalewania tuszu, który zamyka się korkiem, otwór 17, który służy dla piórka,

wyjmującego tusz ze zbiornika, a z którego przeprowadza się go do grafionu, i otwór 18, mieszczący w sobie sprężynę 11, za pomocą której przytrzymuje się na kałamarku dźwignię 2, stanowiącą najistotniejszą część niniejszego wynalazku. Sprężyna 11 jest zakończona występem 12, w kształcie spłaszczonego pierścienia. Występ ten kierowany jest swą węższą stroną do otworu 18 i daje się łatwo przez ten otwór przeciągnąć wraz ze sprężyną, co ma miejsce przy demontowaniu kałamara, celem nasadzenia nowego piórka i t. d. Przy ułożeniu tego występu węższą stroną prostopadle do osi otworu 18 napina się sprężynę 11 i przytrzymuje samoczynnie dźwignię w pożądanym położeniu i napięciu, tak, że piórko 7 jest całkowicie zanurzone w kałamarku, a przykrywka 19 otworu 17 przy-

lega szczelnie do tego otworu. Dźwignia 2 zaopatrzona jest w sworzeń 10 i opiera się tym sworzniem na rowku, wydrążonym w kałamarzu.

Podczas gdy jeden koniec dźwigni 2 zakończony jest przykrywką 19, drugi jest wolny i może pod naciskiem palców ręki spowodować podniesienie się przykrywki 19 wraz z piórkiem. Podczas tej czynności podsuwa się grafion pod piórko, przyczem nalewa się do grafionu odpowiednią ilość tuszu, po przerwaniu zaś nacisku na dźwignię przykrywka 19 i piórko wracają do swego pierwotnego położenia. Na dźwigni 2 jest umocowany regulator 3. Regulator ten jest z jednej strony osadzony na sworzniu 10, a z drugiej strony jest zakończony piórkiem 7, umieszczonem na pręciku 6. Regulator 3 składa się z blaszki z wycięciem 20, przez które przechodzi śruba 4, umocowana na dźwigni 2; nad regulatorem 3 umieszczona jest nakrętka 5, której skrócenie ku dołowi obniża, a skrócenie ku górze podnosi piórko 7.

Do uszczelniania przykrywki 19 służy

pierścień kauczukowy, umieszczony w rowku 9, a przykrywany płytką kauczukową 8, zamocowaną na przykrywce 19.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kałamarz do tuszu, znamienny tem, że wierzchołek jego trójkątnego dna przedstawia kuliste rozszerzenie, dzięki czemu drobne resztki tuszu mogą w miejscu tem być zebrane i spożytkowane.

2. Kałamarz do tuszu według zastrz. 1, znamienny tem, że piórko (7), umieszczone na pręciku (6), może być zapomocą śruby (4) i nakrętki (5) dowolnie obniżane lub podnoszone.

3. Kałamarz do tuszu według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że zapomocą sprężyny (11) i występu (12) można urządzenie metalowe umocować na kałamarzu, względnie z niego zdejmować.

Gustaw Faber.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland.

rzecznik patentowy.

